

LIBERETA'

FURLANIJA - JULIJSKA KRAJINA

Dodatek k časopisu Sindikata Italijanskih Upokojencev Spi-Cgil Fjk v slovenščini

<http://spi.cgilfvg.it>

Edizione in sloveno di Liberetà Fvg Anno 21 - Numero 1 - Febbraio 2016 - Reg. Tribunale di Trieste N. 934 del 21/5/96 - Direttore responsabile Antonello Rodio - Stampa: Cronaca Fvg

TAJNIK, KI BO NASLEDIL CARLO CANTONE, JE BIL NEKOČ KOVINAR

Ivan Pedretti na vrhu Spi Cgil

«Potrebujemo sindikat, ki bi vnašal novosti in spremembe»

Ivan Pedretti (na fotografiji) je novi generalni tajnik državnega Spi Cgil; vodil bo sindikalno kategorijo, ki šteje približno tri milijone včlanjenih upokojencev. Izvoljen je bil preteklega 3. februarja na generalni skupščini, ki je zasedala v Rimu. Pedretti, letnik 1954, je nasledil Carlo Cantone, ki je osem let vodila Spi Cgil in je bila septembra lani imenovana za generalno tajnico Evropske sindikalne zveze upokojencev in starejših Ferpa.

Ivan Pedretti se je rodil in je odrasčal v kraju Gardone Val Trompia, v pokrajini Brescia. Ko mu je bilo 15 let, se je zaposlil kot kovinar, najprej v malih obrtniških delavnicah, nato pri večjem podjetju Mival Beretta. Leta 1982 je dokončno zapustil službo v podjetju in se popolnoma posvetil sindikalnemu delovanju. Po preizkušnji v vrstah državne Fiom je Pedretti postal generalni tajnik

sindikata kovinarjev Fiom iz Verone in nato še mestne Delavske zbornice. Od leta 1996 je član tajništva Cgil iz Veneta, od leta 2002 generalni tajnik Spi Cgil iz Veneta, od leta 2010 pa še član državnega tajništva Spi Cgil. «Potrebno je, da se resno lotimo protislovij, ki se pojavljajo v novem svetu: tu mislim zlasti na rast staranja prebivalstva in najrazličnejših oblik revščine, namilijone beguncev in navse večje zatekanje v tehnologijo. Soočiti se moramo s socialnimi, političnimi, gospodarskimi in produktivnimi

spremembami, zato potrebujemo sindikat, ki bi vnašal novosti in spremembe za nove kolektivne in individualne zaščite tretjega tisočletja. Izzivom bomo znali kljubovati», je Pedretti poudaril v svojem programskem poročilu. «Inovacija vključuje po našem mnenju tudi obnovo splošnega zdravstvenega sistema, dokončno ureditev državnega zakona za pomoč nesamostojnim osebam in novega pokojninskega zakona, ki bi rešil napake reforme Fornero; vključuje zagotavljanje usklajevanja pokojnin z realnimi življenjskimi stroški in veliko bolj pravično davčno obravnavo, ne nazadnje pa tudi soočanje z vprašanjem medgeneracijskih razlik. Sindikalno gibanje bo lahko uspešno samo, če bo nastopalo združeno in složno, tako da bo spet politični subjekt za inovacijo in splošno zastopstvo vseh delavcev in upokojencev», je nadaljeval Pedretti.

POZDRAV

«Boju se ne bomo odrekli»

«Večkrat smo nastopali z ramo ob rami. Tudi tokrat se ne bomo izneverili boju za spremembo današnjega dogajanja». Te besede je Carla Cantone po več kot sedemletnem vodenju upokojencev Cgil naslovila svojemu nasledniku Ivanu Pedrettiju. Cantonejeva je zapustila vodstvo Spi, da bi se lahko popolnoma posvetila svoji novi vlogi znotraj Evropske sindikalne zveze upokojencev in starejših Ferpa.

Na spletni strani državnega Spi lahko preberemo, da je bil Spi pod vodstvom Carle Cantone «vselej protagonist, bil je sindikat, ki si je prizadeval za skupne interese in je zastopal upokojence in starejše, ki predstavljajo vse večji in temeljni del naše družbe». Carli naj gre torej zahvala celotnega Spi Cgil za vse, kar je naredila v teh letih; želimo ji veliko sreče v novi evropski preizkušnji na čelu Ferpe, piše še na spletu.

Rdeča nit, ki povezuje boje upokojencev in delavcev

Ezio Medeot
(generalni tajnik Spi Cgil za FJK)

Leto 2016 bo za sindikat in za Cgil ključnega pomena. Enotna platforma glede davkov in pokojnin bo spet privedla do spora z vlado, saj hoče spremeniti zakon Fornero, ki ga je najnovejši zakon o stabilnosti financ nedostojno in nemoteno spregledal. Od te zahteve ne odstopamo, saj hočemo rešiti enkrat za vselej nelahko vprašanje delavcev, ki so izgubili službo, usklajevanje pokojnin, daljšanja življenjske dobe in nevzdržnih delovnih pogojev za vse več kategorij delavcev; zelo številnim mladim hočemo spet vliti upanje v bodoče delovne perspektive, ki ga je omenjena reforma povsem

izničila.

Čaka pa nas še druga bitka – tista za univerzalno listino pravic dela, ki je nedvomno najpomembnejši izziv, s katerim se sooča Cgil v zadnjih letih. Ne gre namreč za običajen programski dokument ali za običajno platformo: v tem primeru gre za nekaj različnega in veliko pomembnejšega, ker je listina dejansko zakonski predlog, ki hoče biti odgovor omikanosti in pravice. To je novi statut delavcev, ki ga je Cgil zasnovala in zapisala skoraj pol stoletja za prvim statutom, se pravi za zakonom 300/1970, ki je bil vsa ta leta temelj naših bojev, pravno orodje, s pomočjo

katerega smo lahko zaščitili in okrepili pravice delavcev.

Upokojenci si z vsemi močmi prizadevamo za njegovo uresničitev, zato bomo sodelovali seveda na vseh skupščinah, na katerih bomo članom orisali novi statut in nato zbirali podpise v podporo njegovega zakonskega predloga. Srečanja bodo obenem priložnost za utrditev vezi in pripadnosti sindikatu.

V to verjamemo iz več razlogov. Prvi ima globoke korenine v državljski strasti in sindikalni vnemi, ki sta značilni za vse člane, ki so kot delavci spoznali pomen in vlogo statuta in so se borili zanj in za njegovo zaščito.

Nočemo ga izbrisati, ampak posodobiti, tako da bo zaobjel splošne pravice in ključoval novim izzivom, ki jih ponuja svet dela – tako zelo različen od tega, kar je bil v sedemdesetih letih. Ta boj vključuje tudi nas.

Po drugi strani so to zahteve, ki so tesno povezane seveda tudi z ostalimi, ki jih vsakodnevno zasleduje Spi: to so pravice, ki jih je treba ščititi, saj so delavci in upokojenci na isti strani barikade, se pravi na tisti strani, na kateri trg in kriza postavljata pod vprašaj dosežke, zaščito ter življenjske in delovne pogoje. Kakor, da ne bi bila pravica do pravične plače in dostojne pokojnine

nekaj povsem upravičenega, pač pa nek spremenljiv pogoj, ki je odvisen od gospodarskih nihanj in logik globalizacije.

In kakor bi rekla Susanna Camusso: «Ukrepali bomo, da bi ponovno združili delo in pravice, ki so z njim povezane, in tako spet uveljavili univerzalnost pravic». Spi in Cgil nastopata skupaj za pravice, saj sta prepričana, da je listina pravic sinteza vseh naših bojev. Ne gre torej le za konkreten cilj, pač pa tudi za simbol za vse, ki si tako kot mi prizadevajo za spremembo poti in za izhod iz krize v smeri, ki jo Italija in Evropa nista izbrali, saj sta žal zaslepljeni od neoliberalizma.

Upokojenci: vsak tretji prejema manj kot bruto 1000 evrov mesečno

Deželni podatki zavoda Inps za leto 2014: povprečen dohodek je 18.400 evrov letno. Ženske «revnejše» od moških

Število upokojencev pada (- 4366 v obdobju od leta 2013 do 2014 oziroma - 20 tisoč od leta 2007), stroški za davčne obravnave pa stalno naraščajo – danes so vredni 6,7 milijarde evrov, samo 1 odstotek več v primerjavi z letom prej. Številke, ki jih je preučil raziskovalec zavoda Ires FJK Alessandro Russo, kažejo na rast pokojninskih stroškov na deželni ravni v letu 2014.

UČINEK FORNERO. Glede povprečne starosti prebivalcev, presega deželo FJK samo dežela Ligurija; še zlasti glede vpliva pokojnin na BDP (19,8%) in števila upokojencev v primerjavi z zaposlenimi prebivalci: na vsakih sto zaposlenih je v naši deželi kar 73 upokojencev. To število v Trstu celo naraste na 82, medtem ko je v povprečju v severo-vzhodni Italiji 64 upokojencev vsakih 100 zaposlenih delavcev. Prav gotovo je te dinamike še pospešila reforma Fornero, ki je pripomogla k prekinitvi rasti pokojninskih izdatkov, tako da je krepko zmanjšala število upokojitev in posledično seveda število upokojencev, ki se je na deželni ravni znižalo na 363 tisoč, vendar je obenem oškodovala mlade pri

vstopu na trg dela.

DOHODKI. Če se nekoliko poglobimo v pokojninske dohodke, lahko ugotovimo, da je bil povprečni pokojninski dohodek leta 2014 v Deželi bruto 18.434 evrov letno, sicer v 2-odstotnem porastu v primerjavi z letom 2013 in je precej višji od državnega povprečja, ki samo za malenkost presega 17 tisoč evrov. Na deželni lestvici pokojninskih dohodkov prednjači Trst, mesto, v katerem na ta podatek vplivajo pokojnine delavcev oz. delavcev, ki so zaposleni v zasebnem sektorju – te so povprečno višje od pokojnin samostojnih delavcev in zasebnikov. Ta podatek uvršča Trst na tretje mesto najbolj bogatih italijanskih pokrajin glede na povprečno vrednost davčnih obravnav.

REVNI UPOKOJENCI. Slika, ki izhaja, ni tako zaskrbljujoča, če jo primerjamo s povprečno vrednostjo pokojnin: podatek je nekoliko nižji – okvirno bruto 11 tisoč evrov letno. Razliko pa si lahko razlagamo z dejstvom, da koristi skoraj tretjina upokojencev dve ali celo tri pokojnine: na deželni ravni je izplačanih namreč 520 tisoč pokojnin, upokojencev pa je 363 tisoč. Odprto pa ostaja vprašanje dohodka tretjine

upokojencev, to je 119 tisoč upokojencev, katerih pokojnina ne presega 1000 evrov mesečno; podatek se za ženske dvigne celo na 44 odstotkov, medtem ko samo 6,8 odstotka upokojencev prejema več kot 3000 evrov mesečno.

OŠKODOVANE ŽENSKE. Podatki potrjujejo tudi znan problem, in sicer dohodninske (in posledično pokojninske) razlike med ženskami in moškimi. Na deželni ravni gre za 33-odstotno razliko: upokojeni moški prejema povprečno 22.300 evrov letno, medtem ko jih upokojena ženska prejme le 15.000 evrov, kar jasno kaže, da so oškodovane na delovnem področju; tu beležijo veliko krajše delovne dobe, vse pogostejše odločajo za part-time delovne variante, oškodovane pa so zaradi materinstva in družinskih obremenitev, zaradi česar se morajo odreči višjim dohodkom oz. rasti kariere in se najpogostejše zadovoljiti z veliko manj odgovornimi funkcijami, kot so moške. Med žensko populacijo so tudi bolj razširjene socialne in vdovske pokojnine, ki so veliko skromnejše od navadnih pokojnin po delovnem obdobju.

Domovi za starejše občane, Dežela obljublja več nadzora

V letu 2016 naj bi preverili le 10% vseh struktur, do leta 2017 pa naj bi dosegli 50%. Pozitivne novosti na področju izobraževanja, vendar oskrbnine naraščajo

Deželna odbornica za zdravstvo Maria Sandra Telesca je napovedala okrepitev nadzora nad delovanjem domov za starejše občane in rezidenčnih struktur v deželi Furlaniji-Juljski krajini. Odbornica je pojasnila, da gre za parametre, ki jih je določila Dežela in predvidevajo kontrole po naključnem izboru v vsaj 10 odstotkih struktur samo letos, podatek pa naj bi se dvignil na 50 odstotkov preverjenih struktur v letu 2017.

Prizadevanja so hvalevredna, vendar so še vedno premajhna; sindikati upokojencev Cgil-Cisl-Uil so že večkrat zahtevali nadzor v domovih, zlasti potem ko je lani prišlo do nasilja v nekom občinskem domu v Fari. Deželna tajništva sindikatov so takrat opozorila, da spodbujajo podobne primere (dogajanje je sicer še trebasodno preveriti) pomanjkljiv nadzor in neučinkovite kazni

s strani deželne vlade, ki je odgovorna za socio-zdravstvene storitve, pa tudi javnih ustanov, ki so lastnice teh struktur. Od tod torej apel k okrepitvi nadzora in poostitvi kazni, ampak tudi k pospešitvi ureditve novega pravilnika, ki bi dvignil oz. poenotil kakovostne in skrbstvene standarde.

Pozitivni znaki prihajajo medtem s področja izobraževanja zaposlenih v domovih – slednje je bilo doslej porazno; 50% osebja zaposlenega v domovih za starejše je bilo namreč brez vsakršne strokovne, socio-zdravstvene podlage.

Novembra lani je štartal izobraževalni program, ki bo do konca leta 2017 vključil 1500 operaterjev brez ustreznega strokovnega znanja, ki bodo na koncu študijske poti dosegli poklicni status socio-zdravstvenega operaterja – OSS, kar se bo nedvomno poznalo v

kakovosti storitev.

Veliko je še nerešenih vprašanj, ki se ne tičejo le nadzora in izobraževanja.

Odprto ostaja na primer vprašanje ležišč: deželna vlada je lani namignila, da jih namerava urediti dodatnih 800, ob že sprejetih 11 tisoč (8700 naj bi jih bilo namenjenih nesamostojnim osebam), kar so sindikati ocenili kot nepregledno preveč, če res velja, da si vsi prizadevajo za okrepitev oskrbe na domu. Zaskrbljujoča je tudi večkrat izražena ideja o spremembi struktur v fundacije, kar bi lahko vodilo v privatizacijo in torej v tveganje porasta stroškov za oskrbnine, ki jih številne družine že itak s težavo krijejo. Sindikat stalno opozarja, da bi bilo treba preučiti mehanizme, ki dodeljujejo deželne prispevke, tako da bi okrepili podporo šibkejšim slojem koristnikov.

Nad Evropo v krizi veje desničarski veter

*Okrogla miza s Francom Belcijem, Segiom Cecottijem in novinarko Evo Giovannini
EU je šibka in ne zna upravljati vala migrantov, ki le krepi nacionalizme v njej*

Ali pomeni ponovna vzpostavitev nacionalnih mej konec evropskih sanj? Kaže, da so jih razblinile kriza, prihod pribežnikov in val populizma, sicer pa ne samo skrajno desničarskega, ki narašča v številnih državah kontinenta. Tako namreč razmišlja avtorica knjige *Europa anno zero*, novinarka oddaje Ballarò Eva Giovannini, ki so jo pri Cgil povabili na okroglo mizo na to temo. Z njo so se pogovarjali deželni tajnik Cgil Franco Belci, nekdanji predsednik Dežele FJK oz. nekdanji videmski župan Sergio Cecotti ter videmski občinski odbornik za kulturo Federico Pirone.

V sejni dvorani videmskega Cgil smo lahko 29. januarja spoznali različne poglede sodelujočih govornikov, ki pa so si bili edini glede dejstva, da je Evropska unija na prepihu, saj je pripravljena postaviti pod vprašaj Schengen in svobodno premikanje ljudi, ki so ga nekatere države že zamrzile. Strinjali pa se tudi glede vzrokov, ki naj bi do tega privedli: slednjih ne gre iskati izključno v zunanjih pritiskih – se pravi v krizi in migracijskem valu – pač pa predvsem v notranjih težavah, med katere spada nedvomno šibkost Unije, ki jo velika večina še vedno pojmuje le kot birokratsko in ekonomsko konstrukcijo prej kot politični subjekt.

Izziv za debato je ponudila knjiga-reportaža Giovanninijeve (*Europa anno zero. Il ritorno dei nazionalismi*, ki je izšla pri založbi Marsilio, 16 evrov), pravo potovanje v populistično

■ Na zgornji fotografiji skuša migrant preiti žičnato ograjo med Madžarsko in Srbijo. Postavitev tega novega »zidu« je eno izmed vprašanj v knjigi *Europa anno zero* novinarke Eve Giovannini (levo naslovnica), o kateri je tekla beseda na okrogli mizi, ki jo je priredil Cgil iz Vidma

in protievropsko galaksijo, ki jo sestavljajo stranke Zlata zora (Grčija), Pegida (Nemčija), Jobbik (Madžarska), Ukup

(Velika Britanija), Front National (Francija) in Severna liga. Politične stranke, ki se med seboj glede na politično usmejenost

dokaj razlikujejo, saj pripadajo tako skrajni desnici z nacističnimi predznaki Jobbika kot tudi nekoliko bolj uravnovešenim volivcem, ki prisegajo na Marine Le Pen v Franciji in Matteo Salvini v Italiji. A vendar jih povezuje neka protievropska težnja. »Druži jih tudi običajna moč desnic, da znajo vsakič pokazati na najlažjo pot za izhod iz Evropske unije, pa čeprav je le iluzorna, saj jim drugače ne uspe najti pravih alternativ Evropi, ki je doslej znala ukrepati skupno le na gospodarskem področju, ne

pa na političnem in na tistem, ki vključuje pravice,« je ugotavljal Belci.

Po mnenju Sergia Cecottija, ki ima za seboj ligaško preteklost, a je tokrat nastopal kot zastopnik avtonomizma, ni rast populističnih strank z vse bolj desničarskimi vizijami bolezen, pač pa je kot povišana telesna temperatura, ki pokaže, da nekaj ni v redu. »Problem je v tem, da se je Evropa rodila okrog socialnega političnega bloka, ki so ga sestavljale stranke s socialističnim, demokristjanskim in liberalnim predznakom - te so do osemdesetih let predstavljale kar 95% vseh volivcev,« je pojasnil Cecotti in dodal, da danes ta blok skoraj v vseh državah je le malo višji od 50%. Blok torej, ki je več desetletij zagotavljal politično identiteto med nacionalnimi državami in Evropo, se je zrušil in ne deluje več, saj se lahko sami prepričamo, da imamo pred seboj Unijo držav, v katerih vsak lider odgovarja svojim volivcem.

Prav gotovo je bila Cecottijeva analiza Evrope različna od te, ki jo z levičarskega pogleda pojmuje sindikalist Franco Belci oziroma sama Giovanninijeva, ki je v svoji knjigi hotela zabeležiti osebne tegobe, ki jih je doživljala med televizijskimi reportažami o krizi v Grčiji, o postavljanju žičnate ograje na meji med Madžarsko in Srbijo, o razvoju desničarskih struk v Nemčiji, Angliji, Franciji in Italiji. Govornike pa je družilo eno prepričanje, in sicer dejstvo, da ne more Evropa iz krize kot manjša Evropa.

Obdavčevanje pokojnin: žal gre za italijanski rekord

V naši državi plačujemo več davkov kot v Franciji, Veliki Britaniji, Španiji in Nemčiji

Medtem ko se v naši državi ogreva debata o pokojninskem sistemu (o spremembi zakona ministrice Fornero - pojavile so se številne hipoteze o reformi, ki pa povzročajo le zmedo, o kontributivnem ali retributivnem sistemu, o smernicah, ki jih ponuja Evropska unija, o vprašanjih o morebitnih posegih glede uravnovešenja pokojnin, ipd),

so italijanski upokojenci čisto ekonomsko gledano vse bolj številke kot pa ljudje, kar pomeni, da vse bolj izgubljajo dostojanstvo kot osebe, ki so si s svojim delom zaslužile pokojnino in pravico do primernega dohodka, ki bi jim zagotovil umirjeno in dostojno staranje. In rado se pozablja na pravitakopomembno temeljno vprašanje o zagotavljanju

pravične in uravnovešene kupne moči pokojnin, se pravi na vprašanje obdavčenja, ki jih tare.

Najsvoje upokojence spomnimo pri tem na pomemben boj, ki ga vodi Spi Cgil; zato vam bomo ponudili vpogled v podatke o drugih evropskih državah in vam pojasnili, da je sistem obdavčenja pokojnin dokaz pozornosti, ki jo država posveča

življenjskim pogojem svojih starejših državljanov. Italijanski upokojenci plačujejo davčnim ustanovam dvakrat več davkov kot upokojenci v Franciji, Veliki Britaniji in Španiji, pa celo v Nemčiji plačujejo manj davkov kot pri nas. Italijanski upokojenec, ki prejema 1500 evrov mesečno, plačuje letno 4000 evrov davkov, španski upokojenec plačuje 1800 evrov,

francoski 1000 evrov, nemški pa le 40. To so podatki, ki jasno kažejo, da je sprememba sistema nujno potrebna, saj dokazujejo, kako je sla po kopičenju denarja prerasla pravičnost in postopnost davčnega sistema. In seveda oškoduje vse bolj tiste, ki so vedno opravljali svojo dolžnost kot poštenu državljan, kot davkoplačevalci.

Luciano del Rosso

Upokojenci FJK pritiskajo na Inps

*Spi-Cgil, Fnp-Cisl in Uilp-Uil:
«Dovolj s krčenjem storitev»*

Zagotoviti dosedanje stopnje storitev po uradih, sedem operativnih sedežev na deželno območje in stalno omizje s sindikalnimi zastopniki, kakor ga predvideva državni protokol, ki so ga pred tednom dni podpisali zavod Inps in sindikati upokojencev. Te zahteve so tajništva Spi-Cgil, Fnp-Cisl in Uilp-Uil predstavila upraviteljem zavoda na februarjem srečanju z direktorjem Roccom Laurio in predsednikom deželnega odbora Liviom Spangherom.

Za srečanje so zaprosili tajniki Ezio Medeot (Spi), Renato Pizzolitto (Fnp) in Magda Gruarin (Uilp), da bi prejeli ustrezna pojasnila o oblikah kampanje Red 2015 in da bi spodbudili zaščito in okrepitev storitev, ki jih ponuja zavod, ki je v zadnjih letih zabeležil stalen upad sedežev in delovanja po uradih. Na zavodu so se obenem odločili za informatizacijo storitev, kar je za večino upokojencev prava mora in torej ovira pri dostopu do podatkov. »Politika krčenja namreč hudo oškoduje široke množice koristnikov, začeni pri najstarejših upokojencih,« so potožili zastopniki sindikatov.

Glede zahteve po zagotovitvi sedanjega števila sedežev in stopnje storitev na območju, so sindikati prejeli pozitiven odgovor, kljub temu, da se je zmanjšalo število osebja zavoda v FJK –število se je v nekaj letih zmanjšalo od 800 na današnjih 580 zaposlenih.

Na sedežu Kraške sindikalnega okraja so se srečali z migranti

Decembra so pred prazniki člani Kraškega sindikalnega okraja spodbudili javno srečanje s skupino migrantov iz Afganistana in Pakistana, ki so bili gostje strukture, ki jo je nudila Občina Devin-Nabrežina.

Tema sprejemanja migrantov, ki bežijo iz njihovih rojstnih držav, kjer razsajajo vojne in revščina in kjer ni perspektiv za dostojno in omikano življenje, je namreč veliki problem, s katerim se sooča Evropa in s katerim se bo morala ukvarjati vsaj še nekaj let. Doslej je namreč Evropa dokazala le, da je šibka in neuspešna pri spopadanju s temi temami in da se vse bolj zapira v nacionalne logike glede vprašanj, ki bi spremenila življenja svojih državljanov. Prihodnost Evrope bodo zaznamovali konkretni odgovori v novih okoliščinah - kako bo zmožna vključiti te ljudi, ki zapuščajo svoje države, katere vključitvene politike bo spodbudila, da ne bi izgnala ali getizirala tiste, ki bežijo pred nevzdržnim peklom proti državam, v katerih bi si vsak lahko z delom spet ustvaril dostojno življenje. Tema migrantov je in vsekakor bo ključna v življenju vseh nas v prihodnjih letih; prav gotovo je to nevhvaležna tema, ki se žal prepleta z ekonomsko krizo, v katero so vpete številne evropske države, ter z velikim tveganjem zaradi islamskega terorizma za svetovno demokracijo.

Tudi Spi ima lahko pri tem neko vlogo, pa čeprav majhno v primerjavi z velikimi mednarodnimi premiki, vendar lahko pripomore k širjenju omikane in demokratične kulture.

Srečanje smo priredili z združenji prostovoljcev, ki se posvečajo migrantom, da bi razumeli zgodbe in pot, ki je te ljudi pripeljala do nas, dolga pot migracij, preko nepopisnih težav, poguma in želje po življenju, ki jih naša družba še težko dojema. Spoznali smo mlade in izobražene migrante, ki si želijo vključitve v delovno tkivo, kar bi osmislilo njihovo prihodnost. Spoznali smo operaterje in prostovoljce, ki si prizadevajo, da bi spodbudili družbene trenutke, delovne projekte, jezikovne tečaje za vključitev in priznanje njihovega statusa pribežnikov. Bila je to enkratna priložnost za spoznanje migrantov, operaterjev, prostovoljcev in državljanov.

Šlo je samo za manjši dogodek, ki pa bi ga moral ves sindikat Cgil ponoviti; če bo vloga mednarodnih institucij pri iskanju primernih odgovorov na temo svetovnih migracij ključnega pomena, pomeni, da je že napočil čas za spoznavanje, za srečevanje med moškimi in ženskami različnih kultur, veroizpovedi in življenjskih zgodb, ki spodbuja solidarnost in življenje v prihodnosti. V tem kontekstu ima tudi sindikat pomembno vlogo.

Dino Fonda